

عنوان مقاله:

تعیین منشاء منابع رطوبتی ایران با استفاده از مدل های عددی FLEXPART و HYSPLIT و فن آوری های ایزوتوپی H₂O₁₈

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی سامانه های سطوح آبخیز باران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حسین محمدزاده - مرکز تحقیقات آبهای زیرزمینی و ژئوترمال (متآب)، گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

مجتبی حیدری زاد

خلاصه مقاله:

ایران کشوری خشک و نیمه خشک در خاورمیانه است که تحت تنش آبی بسیار شدیدی قرار دارد. از این رو مطالعه منابع رطوبتی موثر بر بارندگی در ایران دارای اهمیت بسیار زیاد است. مطالعه منابع رطوبتی با استفاده از مدل های عددی HYSPLIT و FLEXPART نشان میدهد که در طول دوره سرد و مرطوب (آبان تا اردیبهشت)، عمده بارش هایی که در ایران اتفاق می افتد از منابع اصلی رطوبت دریای عرب، خلیج فارس و دریای مدیترانه منشاء می گیرند. در حالی که، در طی فصل گرم و خشک (خرداد تا اواخر مهر)، دریای سرخ، دریای خزر و خلیج فارس منابع اصلی رطوبتی می باشند. میزان مشارکت و نقش این توده های هوایی در شمال و جنوب ایران نیز متفاوت است. بررسی ترکیب ایزوتوپی بارندگی در داخل ایران تایید کننده نتایج مدل های عددی است. بارندگی های شمال ایران که بر اساس مدل های عددی عمدتاً از دریاهاى عرض بالا (با دمای سطح آب پایین تر و رطوبت نسبی بالاتر) تغذیه می شوند، دارای دوتریم اضافی d-excess پایین تری نسبت به بارندگی های جنوب ایران هستند، که از منابع آبی عرض پایین (با دمای سطح آب بالاتر و رطوبت نسبی پایین تر) منشا می گیرند

کلمات کلیدی:

فلکسپارت، هایسپلیت، ایران، ایزوتوپ پایدار، منابع رطوبتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1164398>

